

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. R. H.**
zastoupen Mgr. P. H.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 27863/2019 ze dne 2. 5. 2019

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 11. 6. 2018 domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje

odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 7. 1. 2019, kterým byly z moci úřední opraveny zřejmé nesprávnosti v rozhodnutí č. 1325/06, zn. OVP/3754/03/6722/04/Pr.

2. Podle přesvědčení žalobce postupovaly správní orgány v rozporu se zákonem, když rozhodnutí nepředstavuje přípustnou opravu zřejmých nesprávností, ale nepřípustnou změnu vlastního obsahu rozhodnutí, kterou se změnil význam výrokové části rozhodnutí. Opravným rozhodnutím lze provádět opravy zřejmých nesprávností, tedy nesprávností, které jsou zřejmé každému, kdo rozhodnutí čte. Základním pravidlem je, že se nesmí měnit obsah pravomocného rozhodnutí, opravné rozhodnutí nesmí jakkoli ovlivnit sféru účastníků řízení, nelze nahradit původní výrok výrokem obsahově odlišným. K tomu poukázal na judikaturu správních soudů. V daném případě představuje změna ve výrokové části A rozhodnutí č. 1325/2006, kterou se text „...Ing. L. N., D. 14, N.J.“ nahrazuje textem „...Ing M. J., V. s., V.D. 14, 742 85 V.“, nikoliv opravu zřejmé nesprávnosti, ale podstatnou změnu obsahu rozhodnutí danou zcela odlišným vymezením dokumentace stavby, podle které se stavba povoluje. V rozhodnutí č. 1325/2006 není o tom, že by ve skutečnosti bylo rozhodováno dle projektové dokumentace Ing. J., žádná zmínka, a to ani ve výrokové části, ani v odůvodnění. Stejně tak není projektová dokumentace zmiňována ani v rozhodnutí tehdejšího odvolacího orgánu, Ministerstva zemědělství č. j. 44331/2006-16310 ze dne 13. 3. 2007.
3. V průběhu prostudování spisu před vydáním rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu do projektové dokumentace žalobce nenahlížel. O skutečnosti, že je ve věci navrhováno provedení přeložky, se žalobce dozvěděl z oznámení správního orgánu ze 4. 7. 2006. V něm se nikde nezmiňuje, podle jaké projektové dokumentace má být provedena. Žalobce předpokládal, že projektová dokumentace přeložky kanalizace bude zpracována stejným způsobem jako projektová dokumentace celé stavby kanalizace vypracovaná Ing. N. Podstatná změna obsahu rozhodnutí zasahuje nepřípustným způsobem do sféry práv žalobce a znamená popření práva na uskutečnění spravedlivého procesu. V původním řízení podal žalobce celou řadu námitek směřujících k tomu, že projektová dokumentace Ing. N. zobrazuje stav, jak by měla stavba v souladu s normami vypadat. Odůvodněně tedy předpokládal, že přeložka podle dokumentace Ing. N. navazuje shodným způsobem na dokumentaci stavby kanalizace. Žalobce předpokládal, že pokud existuje projektová dokumentace ke stavbě kanalizace vypracovaná Ing. N. a zároveň ve výroku rozhodnutí je odkazováno na dokumentaci k přeložce této stavby vypracované stejnou osobou, že skutečně takováto dokumentace vypracovaná Ing. N. existuje a správní orgán podle ní rozhodl. Kdyby bylo z rozhodnutí správního orgánu zřejmé, že je ve skutečnosti rozhodováno podle dokumentace Ing. J., byly by ze strany žalobce činěny rovněž námitky proti samotné dokumentaci. Protože žalobce nevěděl, že správní orgán nerozhodoval podle dokumentace Ing. N., neměl možnost učinit námitky a tyto nebyly ve správním řízení a v návaznosti na to ani v soudním řízení projednány. Za procesní pochybení považuje žalobce také to, že správní orgány provedly opravu podle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), ačkoliv se tento právní předpis na dané rozhodnutí nevztahuje. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. 1325/06 o dodatečném povolení stavby vodohospodářského díla bylo vydáno dne 3. 10. 2006, kdy správní orgán rozhodoval vzhledem k datu zahájení správního řízení podle zákona č. 71/1967 Sb.

4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že obsahem opravného rozhodnutí, jenž je předmětem žaloby, je toliko oprava zjevně nesprávného označení zpracovatele ověřené dokumentace stavby, pokud jde o přeložení kanalizace v úseku pozemku parc. č. 4/1 v k. ú. Vřesina u Bílovce. Ing. L. N. byl zpracovatelem ověřené dokumentace „celé“ stavby vodohospodářského díla „Jednotná kanalizace obce Vřesina“ s výjimkou uvedené části „Přeložka kanalizace – Vřesina“. Magistrát města Ostravy při vyhotovování výrokové části stavebního povolení, když popisoval nejprve ověřenou dokumentaci celé stavby a následně ověřenou dokumentaci části „Přeložka kanalizace – Vřesina“, uvedl zjevně

nesprávně na obou místech téhož zpracovatele – Ing. N., byť ve spisu byla prokazatelně založena pro část kanalizace „Přeložka kanalizace – Vřesina“ ověřená dokumentace zpracovaná Ing. J., s níž pak věcně koresponduje také obsah výrokové části i odůvodnění stavebního povolení. Podstatné je, že žalobce před vydáním stavebního povolení do spisu Magistrátu města Ostravy opakovaně nahlížel, a to v době, kdy ověřená dokumentace části kanalizace „Přeložka kanalizace – Vřesina“ opatřena správným označením zpracovatele Ing. M. J. již byla prokazatelně součástí spisu.

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl soud bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
6. Pro potřeby soudního přezkumu napadeného rozhodnutí soud z obsahu správních spisů zjistil, že dne 3. 10. 2006 vydal Magistrát Města Ostravy pod sp. zn. OVP/3754/03/6722/04/Pr Rozhodnutí č. 1325/06 o dodatečném povolení stavby vodohospodářského díla a o nařízení odstranění vodohospodářského díla, kterým mj. dodatečně povolil stavbu „Jednotná kanalizace obce Vřesina“ dle projednané, ověřené dokumentace stavby, kterou vypracoval a autorizoval Ing. L. N. s tím, že ve výrokové části A uvedeného rozhodnutí bylo dále uvedeno, že v rámci dodatečného povolení vodohospodářské stavby bude realizováno přeložení kanalizace v úseku pozemku parc. č. 4/1 v k. ú. Vřesina u Bílovce s názvem „Přeložka kanalizace – Vřesina“ dle projednané, ověřené dokumentace stavby, kterou vypracoval a autorizoval Ing. L. N. Krajský soud dále ověřil, že do správního spisu byla založena ověřená dokumentace „Přeložka kanalizace – Vřesina“ zpracovaná Ing. M. J. s datací duben 2006, přičemž od doby jejího založení do spisového materiálu do doby, kdy byla účastníkům dána možnost se seznámit s podklady rozhodnutí, potažmo do doby vydání předmětného rozhodnutí č. 1325/06, žalobce nahlížel do spisu a uplatnil ve věci také námitky. Dne 7. 1. 2019 vydal Magistrát Města Ostravy opravné rozhodnutí č. 926/18/VH, kterým citované rozhodnutí č. 1325/06 ze dne 3. 10. 2006 z moci úřední dle § 70 správního řádu opravil mj. tak, že ve výrokové části A uvedeného rozhodnutí nahradil text „...Ing. L. N., D. 14, N.J.“ textem „...Ing. M. J., Vohospodářské služby, V. D. 14, 742 85 V.“. K odvolání mj. žalobce, v rámci kterého byly namítány v zásadě skutečnosti shodné s obsahem žalobních námitek, rozhodl žalovaný dne 2. 5. 2019 napadeným rozhodnutím. V něm zdůraznil, že dokumentace zpracovaná pro provedení přeložky kanalizace byla v době nahlížení odvolatelů do spisu již jeho součástí a tito tedy měli možnost se k dokumentaci vyjádřit.

7. Podle ust. § 70 správního řádu, opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.
8. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 2. 2009, čj. 1 As 112/2008-56 uzavřel, že *„I. Opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu z roku 2004, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, má hmotněprávní účinky. Takového rozhodnutí je proto rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., žaloba proti němu však bude přípustná jen za podmínky vyčerpání řádných opravných prostředků (odvolání podle § 70 in fine správního řádu z roku 2004). II. Smyslem přípustnosti odvolání proti opravnému rozhodnutí podle § 70 správního řádu z roku 2004 není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení.“* V rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541 dále dospěl uvedený soud k závěru, že *„Institut opravy zřejmých nesprávností v písemném odůvodnění rozhodnutí podle § 70 správního řádu z roku 2004 lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou však dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. S odkazem na toto ustanovení naopak nelze měnit vlastní obsah rozhodnutí.“*
9. Optikou citovaných judikatorních závěrů nelze přiznat žalobním námitkám důvodnosti. V projednávané věci je podstatné posouzení dopadu vydaného opravného rozhodnutí na rozhodnutí opravované a v té souvislosti dopad do právní sféry žalobce. V dané věci sice došlo opravným rozhodnutím k opravě výrokové části rozhodnutí č. 1325/06, avšak pouze v označení ověřené dokumentace, na jejímž podkladě měla být provedena „Přeložka kanalizace – Vřesina“. Opravou nedošlo ke změně vymezení stavby, podmínek, za kterých byla dodatečně povolena apod., ale pouze v označení podkladu rozhodnutí. Na posouzení má přitom stěžejní vliv skutečnost, že předmětná ověřená dokumentace zpracovaná Ing. M. J. byla součástí spisové dokumentace před tím, než byla účastníkům řízení, tedy i žalobci, dána možnost se seznámit s podklady rozhodnutí, potažmo před vydáním předmětného rozhodnutí č. 1325/06, přičemž žalobce v rozhodné době do spisové dokumentace nahlížel, seznámil se podklady rozhodnutí a uplatnil také námitky ve věci. Za uvedeného stavu má krajský soud za to, že oprava předmětného rozhodnutí provedená citovaným způsobem neměla vyjma změny v označení ověřen dokumentace pro „Přeložku kanalizace – Vřesina“ na uvedené rozhodnutí dopad. Krajský soud v té souvislosti neshledal také žádný dopad do právní sféry žalobce, neboť žalobci nebylo v předcházejícím řízení upřeno právo se s předmětnou dokumentací seznámit, vyjádřit se k ní a uplatnit námitky. Pro provedené opravy byly splněny zákonné podmínky, které jsou také v souladu se shora citovanou judikaturou, když z obsahu spisu vyplývá, že došlo k opravě údaje, u kterého byl ve spise dostatečný podklady ke zjištění prokazující jeho správné znění.
10. Krajský soud dospěl k závěru, že napadeným rozhodnutím, resp. opravným rozhodnutím prvostupňového správního orgánu, nemohlo dojít a nedošlo k podstatné změně obsahu předcházejícího pravomocného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud nemohl přisvědčit ani námitce, že žalobce nevěděl,

že správní orgán nerozhodoval podle dokumentace Ing. N., když měl možnost se s předmětnou dokumentací seznámit, neboť byla v rozhodné součásti spisového materiálu.

11. Nedůvodnou shledal krajský soud také námitku, že prvostupňové rozhodnutí nemělo být vydáno podle § 70 správního řádu s ohledem na to, že předcházející rozhodnutí bylo vydáno v režimu zákona č. 71/1967 Sb.; argumentace žalobce je v přímém rozporu s přechodnými ustanoveními správního řádu, obsaženými v § 179 odst. 1, podle kterého *řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů. Bylo-li rozhodnutí před účinností tohoto zákona zrušeno a vráceno k novému projednání správnímu orgánu, postupuje se podle dosavadních předpisů.* V době vydání prvostupňového, jakož i napadeného rozhodnutí již bylo opravované rozhodnutí v právní moci a nebyl dán žádný prostor k aplikaci zákona č. 71/1967 Sb.
12. Na základě veškeré uvedené argumentace soud žalobu důvodnou neshledal, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 6. února 2020

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu